

Sygn. akt: KIO 2983/20

WYROK
z dnia 7 grudnia 2020 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Małgorzata Matecka

Protokolant: Konrad Wyrzykowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2020 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 16 listopada 2020 r. przez wykonawcę Praxima Krakpol Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Trzebini w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: Beskidzkie Centrum Onkologii – Szpital Miejski im. Jana Pawła II w Bielsku-Białej

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego, i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania;
 - 2.2. zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę **3 918 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące dziewięćset osiemnaście złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz dojazdu na posiedzenie i rozprawę.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843, ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający - Beskidzkie Centrum Onkologii – Szpital Miejski im. Jana Pawła II w Bielsku-Białej prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na świadczenie usługi prania wraz z wynajmem bielizny szpitalnej dla potrzeb Beskidzkiego Centrum Onkologii – Szpitala Miejskiego im. Jana Pawła II w Bielsku-Białej. Wartość ww. zamówienia przekracza kwotę, od której uzależniony jest obowiązek przekazywania ogłoszeń Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843, ze zm.), dalej jako „ustawa Pzp”. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w dniu 6 listopada 2020 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod nr 2020/S 217-531731.

I. W dniu 16 listopada 2020 r. wykonawca Praxima Krakpol Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Trzebini wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie na treść ogłoszenia o zamówieniu oraz treść specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

- 1) art. 7 ust. 1 ustawy Pzp poprzez naruszenie przez zamawiającego zasad zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców przy formułowaniu postanowień ogłoszenia o zamówieniu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ),
- 2) art. 22 ust. 1a ustawy Pzp w związku z art. 25 ust. 1 ustawy Pzp poprzez wadliwy opis warunków udziału w postępowaniu,
- 3) art. 29 ust. 1-3 ustawy Pzp poprzez wadliwy opis przedmiotu zamówienia.

W związku z podniesionymi zarzutami odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu dokonania zmiany kwestionowanych przez odwołującego postanowień ogłoszenia o zamówieniu oraz SIWZ w zakresie i brzmieniu przedstawionym w uzasadnieniu odwołania.

II. Pismem wniesionym w dniu 1 grudnia 2020 r. zamawiający udzielił odpowiedzi na odwołanie. Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba ustaliła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek, o których stanowi art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba stwierdziła, że odwołujący jest legitymowany, zgodnie z przepisem art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, do wniesienia odwołania.

W odniesieniu do zarzutów odwołania:

Na wstępie wymaga zauważenia, że Izba uprawniona jest do rozpoznania sprawy wyłącznie w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu (art. 192 ust. 7 ustawy Pzp). Zarzuty odwołania dotyczyły w przypadku zarzutów I, II, III wymagań określonych jako warunki dodatkowe, które zostały zawarte w pkt V.4 SIWZ. Zarzuty nr I i III (zarzut nr II został wycofany) odnosiły się wyłącznie do treści postawionych przez zamawiającego wymagań w zakresie wskazanym w uzasadnieniu odwołania i w takim zakresie zostały one rozpoznane przez Izbę – zarzuty te nie dotyczyły kwalifikacji prawnej ww. wymogów i ich umiejscowienia w treści SIWZ. Nie wychodząc poza zakres rozpoznania sprawy Izba jedynie wskazuje, że z treści postanowień zawartych w pkt V.4 SIWZ wynika, że ww. wymogi określone jako „warunki dodatkowe”, z jednej strony zostały przez zamawiającego potraktowane jako wymagania odnośnie przedmiotu zamówienia - w postanowieniu zawartym pod koniec pkt V.4 SIWZ zamawiający wskazał, że ich niespełnienie przez wykonawcę będzie skutkowało odrzuceniem oferty, a z drugiej strony zamawiający umiejscowił te wymogi w ramach jednego punktu V SIWZ nazwanego Warunki udziału w postępowaniu.

W odniesieniu do zarzutu I:

Zarzut I dotyczył postanowienia zawartego w punkcie V.4 tiret 11 SIWZ, zgodnie z którym zamawiający wymagał od wykonawców zagwarantowania stosownym oświadczeniem, że sterylizacja przebiega w zwalidowanym procesie i przedstawienia raportu procesu walidacji sterylizacji nie starszego niż 18 miesięcy. Odwołujący wniósł o wykreślenie z SIWZ wymogu załączenia do oferty raportu walidacji i wprowadzenie postanowienia o następującym brzmieniu: *„Wykonawca do każdego pakietu sterylnych fartuchów na etapie realizacji umowy na żądanie Zamawiającego załączy wydruk poprawności przebiegu każdego procesu z podaniem zgodności czasu, temperatur w komorze, do każdego procesu sterylizacji będzie używał wskaźnika biologicznego w komorze sterylizatora, a w każdym pakiecie będzie umieszczał wskaźniki chemiczne, które będą potwierdzeniem skuteczności dezynfekcji również wewnątrz pakietu.”*

Odwołujący zarzucił w szczególności, że przedstawienie raportu walidacji procesu sterylizacji nie starszego niż 18 miesięcy, a więc możliwe jest przedstawienie raportu wykonanego 18

miesiący przed złożeniem ofert, nie jest gwarancją poprawności procesów sterylizacji. Jeżeli oferent w okresie 18 miesięcy dokonał jakichkolwiek zmian procesu w zakresie parametrów pary, wody, czasu, temperatur, wymiany części lub napraw urządzeń i okresowych obowiązkowych serwisów, konieczne jest przedstawienie aktualnych raportów wykonanych rewalidacji po każdym takim zdarzeniu. W ocenie odwołującego raport z walidacji jest zbędny do przeprowadzenia postępowania, gdyż nie służy potwierdzeniu prawidłowości procesu sterylizacji. Dokumentem, który obiektywnie i w sposób naukowy będzie stanowił gwarancję jakości i skuteczności sterylizacji jest bieżący wydruk poprawności każdego procesu wraz ze wskaźnikami chemicznymi potwierdzającymi skuteczność sterylizacji każdego sterylizowanego pakietu.

Izba uznała, że zarzut I nie podlega uwzględnieniu.

Twierdzenia przedstawione przez odwołującego w ramach zarzutu I nie zasługiwały na uwzględnienie, gdyż w żaden sposób nie zostały przez odwołującego udowodnione. Zgodnie z przepisem art. 190 ust. 1 ustawy Pzp strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar dowodowy w pierwszej kolejności obciąża odwołującego jako stronę inicjującą postępowanie odwoławcze. W szczególności odwołujący nie udowodnił, że przedstawienie raportu sterylizacji nie służy potwierdzeniu prawidłowości procesu sterylizacji, jak i tego, że dokumentem, który obiektywnie i w sposób naukowy będzie stanowił gwarancję jakości i skuteczności sterylizacji jest bieżący wydruk poprawności każdego procesu wraz ze wskaźnikami chemicznymi. Przedstawionych przez odwołującego twierdzeń w żaden sposób nie potwierdzają dowody złożone przez niego na rozprawie. Z treści § 13 ust. 1 pkt 2 uchwały nr XXII/564/2012 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 25 września 2012 r., na który powoływał się odwołujący, wynika jedynie, że zamawiający mógłby uzyskiwać środki finansowe z działalności polegającej na usługach sterylizacji sprzętu medycznego. Natomiast na rozprawie pełnomocnik zamawiającego oświadczył, że zamawiający nie prowadzi takiej działalności, nie świadczy usług sterylizacji sprzętu medycznego na zewnątrz. Wyjaśnił, że takie usługi są wykonywane, ale jedynie na własne potrzeby, jednakże nie ma walidacji i w związku z tym chce, aby taka walidację miał wykonawca. Z fragmentu pisma Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny z dnia 29 maja 2018 r., na który powołał się odwołujący, wynika jedynie, że istnieją różne formy kontroli procesu sterylizacji, jednakże w innym fragmencie tego samego pisma, na który powoływał się zamawiający, wskazano, że *„Najwłaściwszym rozwiązaniem zaistniałej sytuacji jest opracowanie i wprowadzenie procedur walidacji procesów dekontaminacji, w tym metody sterylizacji, właściwych dla danej organizacji przestrzenno – funkcjonalnej, w której wytwarzane są wyroby sterylne. Zapewnią one powtarzalny, świadomy i właściwy sposób*

wytwarzania wyrobów sterylnych oraz przyczynią się do zminimalizowania kosztów kontroli biologicznej.”.

Odwołujący stwierdził na rozprawie, że zwrócił się do 12 jednostek szpitalnych z zapytaniem, czy w ramach prowadzenia przez nich działalności posiadają raport walidacji procesu sterylizacji i uzyskał jedynie negatywne odpowiedzi. Jednakże również ww. okoliczność nie została przez odwołującego udowodniona, chociaż przedstawienie dowodu w ww. zakresie nie powinno stanowić dla odwołującego żadnego problemu.

Natomiast zamawiający wyjaśnił, że walidacja jest w jego ocenie lepszą formą kontroli procesu sterylizacji, gdyż zapewnia powtarzalność. Oznacza to, że zamawiający nie będzie musiał weryfikować każdego pojedynczego procesu sterylizacji, jak w przypadku bieżącego wydruku poprawności każdego procesu.

Zarzut II został przez odwołującego wycofany.

W odniesieniu do zarzutu III:

Zarzut III dotyczył postanowienia zawartego w punkcie V.4 tiret 9 SIWZ, zgodnie z którym zamawiający wymagał od wykonawców zagwarantowania stosownym oświadczeniem, że posiadają komorę dezynfekcyjną „z integrowaną” drukarką umożliwiającą wydruk parametrów procesów dezynfekcji lub będą posiadać na własność, w najmie, w dzierżawie lub innej formie, w okresie realizacji umowy. Odwołujący wniósł o zmianę ww. postanowienia poprzez nadanie mu następującego brzmienia: *„zagwarantują stosownym oświadczeniem, że posiadają komorę dezynfekcyjną lub będą posiadać na własność, w najmie, w dzierżawie lub innej formie, w okresie realizacji umowy”.*

W ramach zarzutu III odwołujący wskazał, że powszechnie stosowane komory dezynfekcyjne mają różną konstrukcję, a co za tym idzie wskazywanie tylko jednego z rozwiązań jest dyskryminujące dla tych wykonawców, którzy dysponują innymi komorami dezynfekcyjnymi. Podniósł, że bez względu na konstrukcję komory dezynfekcyjnej realizowane w niej procesy dezynfekcji są identyfikowane co do ich parametrów. Raportowanie parametrów procesów dezynfekcji może się odbywać w różny sposób, niekoniecznie poprzez drukarkę integrowaną z komorą dezynfekcyjną. Zatem wymóg posiadania komory dezynfekcyjnej ze zintegrowaną drukarką odwołujący uznał za nieuzasadniony racjonalnie i ograniczający technologicznie grono wykonawców.

Izba uznała, że zarzut III nie podlega uwzględnieniu.

Odwołujący nie udowodnił podstawowego twierdzenia, na którym oparł podniesiony w tym zakresie zarzut, tj. że raportowanie parametrów procesów dezynfekcji może się odbywać

w różny sposób, niekoniecznie poprzez drukarkę zintegrowaną z komorą dezynfekcyjną. Odwołujący nie sprostął zatem obowiązkowi dowodowemu zgodnie z przepisem art. 190 ust. 1 ustawy Pzp.

Natomiast zamawiający wyjaśnił, że procesy dezynfekcji i sterylizacji wpływają na bezpieczeństwo zarówno pacjentów, jak i personelu, a prawidłowa praca urządzeń w których te procesy są wykonywane jest kluczowa. W związku z tym postawienie wymogu posiadania drukarki, która dostarczałaby po każdym cyklu dezynfekcyjnym dowód na prawidłowość procesu, uznał za konieczne.

W odniesieniu do zarzutu IV:

Zarzut dotyczył warunku udziału w postępowaniu dotyczącego doświadczenia (zdolność techniczna lub zawodowa), określonego w punkcie V.1.3 SIWZ (za wykazem dokumentów wymaganych na potwierdzenie wykazania spełniania warunku), zgodnie z którym zamawiający wymaga od wykonawców wykazania wykonania lub wykonywania we wskazanym okresie co najmniej dwóch zamówień na usługę prania wraz z wynajmem bielizny szpitalnej dla oddziałów szpitalnych, w tym oddziału noworodkowego, z których każde trwało co najmniej 6 miesięcy, o wartości brutto nie mniejszej niż 700.000,00 zł w skali roku każde. Odwołujący wniósł o wykreślenie z treści opisu ww. warunku zwrotu: „w tym oddziału noworodkowego”.

Zarzut IV odnosił się do zawartego w opisie ww. warunku wymogu, aby wskazane doświadczenie obejmowało również świadczenie usługi prania dla oddziału noworodkowego. Według odwołującego warunek zamawiającego, aby szpital posiadał oddział noworodkowy jest nadmierny i dyskryminujący na gruncie przepisu art. 22 ust. 1a ustawy Pzp. Odwołujący stwierdził, że zamawiający ograniczył konkurencję w postępowaniu, gdyż umożliwił udział w postępowaniu jedynie wykonawcom, którzy posiadają doświadczenie wyłącznie w realizacji usług na rzecz zamawiających, którzy mają skonkretyzowaną strukturę organizacyjną (tj. posiadają oddziały noworodkowe). W ocenie odwołującego zamawiający w sposób nieuzasadniony wyróżnił oddział noworodkowy, który nie jest dominujący ani charakterystyczny w jego działalności, do którego nie zostały określone szczególne wymagania, a przewidziane na ten oddział tekstylia nie są objęte odrębną standaryzacją.

Izba uznała, że zarzut IV nie podlega uwzględnieniu.

Jak wynika z powyższego zarzut IV odwołujący oparł na stwierdzeniu, że zamawiający w sposób nieuzasadniony wyróżnił oddział noworodkowy, który nie jest dominujący ani charakterystyczny w jego działalności.

Natomiast zamawiający wskazał, że w jego strukturze funkcjonuje oddział noworodkowy (okoliczność bezsporna), Wyjaśnił, że usługa prania dla powołanego oddziału różni się od usługi dla innych oddziałów z uwagi na szczególną wrażliwość noworodków na bieliznę poddaną procesom chemicznym. Zgodnie z punktem III.7 SIWZ środki stosowane przez wykonawcę nie powinny prowadzić do uczuleń, zwłaszcza noworodków, a ponadto powinny zawierać atest higieniczny PZH oraz pozytywną opinię Instytutu Matki i Dziecka (w odpowiedziach na pytania wykonawców zamawiający dopuścił również pozytywną opinię Centrum Zdrowia Dziecka). Zgodnie z pkt III.11 tiret 1 SIWZ bielizna szpitalna z oddziału noworodkowego powinna być prana oddzielnie. W ocenie zamawiającego, w związku z tym, że obsługa oddziału noworodków wymaga środków posiadających pozytywną opinię instytucji związanych z noworodkami oraz specjalną organizację prania na każdym etapie realizacji umowy (odbior bielizny, pranie, dezynfekcja/sterylizacja, dostarczenie), zasadne jest zażądanie od oferentów wykazania doświadczenia w realizacji usługi na oddziale noworodkowym. Zaznaczył, że z uwagi na szczególną wrażliwość noworodków i ich podatność na zachorowania, szpital nie może pozwolić na realizację usługi w tym zakresie przez podmioty, które nie mają doświadczenia z pracą na oddziale noworodków.

Kierując się doświadczeniem życiowym, przy uwzględnieniu ww. postanowień SIWZ, Izba uznała, że zamawiający wykazał, że usługa prania dla oddziału noworodkowego w pewnym zakresie różni się od usługi prania dla innych oddziałów i pożądanym jest posiadanie przez wykonawcę doświadczenia w tym zakresie. W związku z tym i wobec faktu funkcjonowania w ramach struktury organizacyjnej zamawiającego oddziału noworodkowego, postawienie wymogu odnośnie takiego oddziału Izba uznała za uzasadnione potrzebą zamawiającego, proporcjonalne do przedmiotu zamówienia oraz umożliwiające ocenę zdolności wykonawcy do należytego wykonania zamówienia. W konsekwencji Izba nie stwierdziła naruszenia przepisów art. 7 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1a ustawy Pzp.

Należy dodać, że powyższemu nie przeczy złożone w toku rozprawy przez odwołującego zestawienie 8 postępowań, w których zamawiający w treści warunku nie wskazywali wymogu dotyczącego oddziału noworodkowego. W ocenie Izby ww. zestawienie potwierdza jedynie okoliczność, że w ww. postępowaniach zamawiający nie widzieli potrzeby postawienia takiego wymogu, co nie można automatycznie przekładać na Beskidzkie Centrum Onkologii – Szpital Miejski. Kierując się poglądem odwołującego należałoby dojść do wniosku, że zamawiający nie są uprawnieni do postawienia wymogu, który wcześniej nie został postawiony przez innych zamawiających w podobnych postępowaniach. Przedstawione przez odwołującego zestawienie nie mogło zatem stanowić podstawy uwzględnienia przedmiotowego zarzutu.

Ponadto w treści uzasadnienia ww. zarzutu odwołujący zauważył, że celem zapewnienia zachowania w postępowaniu zasad wyrażonych zarówno w art. 7 jak i art. 22 ust. 1a ustawy Pzp niezbędna jest zmiana postanowień SIWZ poprzez usunięcie postanowienia dotyczącego obowiązku zsumowania wartości referencji. Ponieważ jednak odwołujący nie wskazał, do którego postanowienia SIWZ odnosi się ta uwaga, jak i nie przedstawił w tym zakresie żadnego konkretnego uzasadnienia – Izba uznała, że ww. twierdzenie odwołującego nie stanowi zarzutu podlegającego rozpoznaniu w ramach niniejszej sprawy.

W odniesieniu do zarzutu V:

Zarzut V dotyczył wymagania, w ramach opisu przedmiotu zamówienia, zawartego w pkt III.11. tiret 11 SIWZ, zgodnie z którym zamawiający wymaga zainstalowania 3 dystrybutorów wydających czyste ubrania operacyjne o maksymalnych wymiarach: szerokość 73 cm, głębokość 83 cm oraz wysokość 199 oraz 3 dystrybutorów zbierających brudne ubrania o maksymalnych wymiarach: szerokość 78 cm, głębokość 69 cm, wysokość 191 cm. Odwołujący wniósł o zmianę ww. postanowienia SIWZ poprzez nadanie mu w zdaniu drugim i trzecim następującego brzmienia: *„Dystrybutor wydający nie może być większy niż szerokość 89 cm, głębokość 100 cm, wysokość 200 cm i zawierać minimum 120 lokacji. Dystrybutor zbierający nie może być większy niż szerokość 89 cm, głębokość 100 cm, wysokość 200 cm. ...”*

Odwołujący stwierdził, że powszechnie dostępne i stosowane na rynku dystrybutory wydające i zbierające ubrania operacyjne cechują się innymi rozmiarami niż wskazane przez zamawiającego, a co za tym idzie ograniczenie zakresu wyłącznie do jednego rozmiaru uniemożliwia udział w postępowaniu wykonawcom dysponującym dystrybutorami innymi niż wskazane przez zamawiającego. Podniósł również, że w przypadku dokonania wnioskowanej zmiany wymagana przez zamawiającego funkcjonalność będzie zachowana, a niektóre istotne parametry jak np. ilość lokacji zostanie istotnie zwiększona. Na rozprawie wskazał, że zwracał się do dostawców dystrybutorów, czy oferują dystrybutor o parametrach wymaganych przez zamawiającego, jednakże uzyskał negatywne odpowiedzi.

Izba uznała, że zarzut V nie podlega uwzględnieniu.

Odwołujący w żaden sposób nie udowodnił, czy chociażby uprawdopodobnił, że „powszechnie dostępne i stosowane na rynku dystrybutory wydające i zbierające ubrania operacyjne cechują się innymi rozmiarami niż wskazane przez zamawiającego”, jak również tego, że zwracał się do dostawców dystrybutorów, czy oferują dystrybutor o parametrach wymaganych przez zamawiającego, jednakże uzyskał negatywne odpowiedzi. Jak natomiast wynika z wyjaśnień zamawiającego wskazane wymiary dystrybutora wynikają z wymiarów

miejsca, gdzie urządzenie to ma zostać zainstalowane (służy personelu bloku operacyjnego o określonych wymiarach). Dopuszczenie dystrybutorów o parametrach wskazanych przez odwołującego wymagałoby przeprowadzenia prac budowlanych, co wiązałoby się z koniecznością wstrzymania działania bloku operacyjnego. Mając to na uwadze Izba uznała, że zamawiający wykazał swoją uzasadnioną potrzebę w odniesieniu do wymaganych wymiarów dystrybutora. Należy w tym miejscu zauważyć, że zamawiający uprawnieni są do określania wymagań co do przedmiotu zamówienia, które ograniczają konkurencję w postępowaniu, o ile znajduje to uzasadnienie w uzasadnionych potrzebach zamawiającego. W takim przypadku nie ma miejsca naruszenie przepisów art. 7 ust. 1 oraz art. 29 ust. 2 ustawy Pzp. W ocenie Izby zapewnienie ciągłości pracy bloku operacyjnego stanowi taką uzasadnioną potrzebę.

W odniesieniu do zarzutu VI:

Zarzut VI dotyczył wymogów zawartych w załączniku nr 4 do SIWZ pkt 3 lit. e) i f) oraz tabeli nr 1. Odwołujący stwierdził, że opis wymogów co do składu surowcowego i pozostałych parametrów asortymentu zawarty w SIWZ wskazuje w sposób niedozwolony na konkretnego producenta, co jest niezgodne z przepisami ustawy Pzp. Odwołujący podkreślił, że wskazane przez zamawiającego normy lub też inne szczególne okoliczności wykonania zamówienia wynikające z SIWZ nie potwierdzają, aby wymóg dotyczący właściwości ww. odzieży był uzasadniony potrzebami zamawiającego lub wpływał na jakość zamówienia. Zamawiający nie wskazał w SIWZ, aby odzież, którą zamawia, miała być wykorzystywana w innych warunkach lub w inny sposób jak jest do tego przeznaczona. Tym samym w ocenie odwołującego w postępowaniu nie zachodzą okoliczności usprawiedliwiające opis przedmiot zamówienia zastosowany przez zamawiającego tj. opis na wyższym niż praktykowany poziomie jakości, który to opis zawęża krąg podmiotów zdolnych do realizacji zamówienia. Odwołujący wniósł o zmianę ww. postanowień SIWZ zgodnie ze szczegółową specyfikacją przedstawioną w uzasadnieniu odwołania.

Izba uznała, że zarzut VI nie podlega uwzględnieniu.

Ostatni z zarzutów odwołujący oparł na stwierdzeniu, że opis wymogów co do składu surowcowego i pozostałych parametrów asortymentu wskazuje w sposób niedozwolony na konkretnego producenta. Okoliczności tej odwołujący nie tylko w żaden sposób nie udowodnił, lecz nawet nie wyjawiał nazwy owego producenta przez cały czas trwania postępowania odwoławczego. W ramach przedmiotowego zarzutu odwołujący nie przedstawił żadnych konkretnych twierdzeń mających potwierdzać jego zasadność. W istocie zarzut ten sprowadzał się jedynie do wymagania zmiany opisu przedmiotu zamówienia

w zakresie parametrów asortymentu na odpowiadający oczekiwaniom odwołującego. Ogólność twierdzeń przedstawionych przez odwołującego w ramach tego zarzutu wręcz uniemożliwiła jego rozpoznanie.

Biorąc pod uwagę powyższe Izba orzekła, jak w punkcie pierwszym sentencji, na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp.

O kosztach postępowania odwoławczego Izba orzekła na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp oraz § 3 pkt 1 i 2 i § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2018 r. poz. 972), stosownie do wyniku postępowania.

Przewodniczący: